

спортивних секціях, а ще – відвідують факультативи та репетиторів, оскільки вже заздалегідь планують вступ до ВНЗ та оволодіння певною професією. Іноді буває так, що учень приходить на урок з неповністю виконаним або й зовсім не виконаним домашнім завданням, посилаючись на відсутність часу. І тут учитель повинен виявити свій педагогічний такт і професіоналізм, щоб не образити дитину, а навпаки, запропонувати їй виконати або почати виконувати це завдання на уроці. Поставивши незадовільну оцінку, можна взагалі відштовхнути дитину від вивчення предмета, вселити страх перед ним та невпевненість у собі, що й призведе до пропусків занять. Мудрий педагог докладе всіх зусиль, аби домогтися, щоб учень зрозумів матеріал, повірив у себе, і переконати дитину, що дане завдання не є надмірно складним, а навпаки, воно надзвичайно цікаве й корисне.

Вважаю, що про ці моменти викладач ніколи не повинен забувати, оскільки виховання музиканта – це, перш за все, виховання людини. І нехай заняття музикою в усіх аспектах і формах приносить дітям лише радість і задоволення.

Шкурупій М.Ю.

аспірант,

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ОСНОВНІ ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ПОНЯТТЯ У СУЧАСНІЙ ПРАКТИЦІ АРХІТЕКТУРНОГО ПРОЕКТУВАННЯ РІЧКОВИХ ЯХТОВИХ КОМПЛЕКСІВ.

Певні види диференціації яхтових комплексів за тими чи іншими ознаками прийняті у багатьох країнах з розвитком сферою яхтингу, але на даному етапі розвитку галузі проектування та будівництва яхтових марин, не існує їх єдиної офіційної типологічної класифікації, яка б певною мірою систематизувала б головні принципи формування об'єктів яхтингу, давала визначення основним поняттям, виявляла їх особливості. Зважаючи на те, що згідно світового досвіду проектування яхтові комплекси, в основному, це великі площинні містобудівні утворення із складною системою планування та багатим набором будівель та споруд різних типологічних груп, залишається відкритим питання підведення фундаментального наукового теоретичного підґрунтя, яке б служило основою для розробки дефіцитних галузевих законодавчих актів та нормативних документів.

Аспекти, які суттєво ускладнюють проектування об'єктів яхтингу:

- відсутність єдиної систематизованої компетентної інформації в структурі існуючих правових та галузевих нормативних документів, на рівні держави, щодо термінологічного визначення основних понять. Присутня

формальна номенклатура понять, термін яхт-клуб виступає поряд з яхтовим портом, базою стоянкою маломірного флоту, яхтовим причалом без розуміння типологічної ієрархії та виявлення архітектурно-планувальних та функціональних відмінностей між ними. Це сприяє підміні одних об'єктів іншими і в результаті з'являються об'ємно-просторові рішення, які не відповідають загальноприйнятим світовим вимогам.

- несформоване архітектурно-типологічне визначення об'єктів яхтингу як окремих споруд (комплексів) їх параметрів та класифікація;
- відсутність окремих будівельних нормативних вимог стосовно проектування та будівництва об'єктів яхтового туризму.

Аналіз іноземних та деяких вітчизняних джерел з експлуатації об'єктів яхтингу показав, що серед них можна визначити наступні: яхт-клуб, яхтовий причал, яхтова стоянка, яхтовий порт (англ. – small craft harbor) та яхтовий комплекс.

Яхт-клуб – професійно орієнтована спортивна громадська чи приватна організація, закритого або відкритого доступу, що об'єднує любителів та професійних яхтсменів в певну спільноту за відповідними інтересами. Інфраструктура забезпечує необхідний сервіс для користувачів плавзасобів – навчання морехідній справі та судномодельованню, стоянку, охорону, ремонт, зберігання, транспортування та підйом суден, тимчасове проживання та відпочинок яхтсменів.

Яхтовий причал – обладнаний причал для тимчасової стоянки плавзасобів, надання необхідного поточного сервісу (екстрений ремонт, заправка та відкачування стічних вод, зарядка акумуляторів) та санітарно-технічними зручностями на березі. Може належати як до капітальних (причальні стінки, пірси) так і не капітальних сезонних споруд (модульні розбірні причали із понтонів) [3, с. 245].

Яхтова стоянка – гавані малої місткості з невеликою акваторією сезонного функціонування з базовим обслуговуванням (стоянка, поточний ремонт, водо- та електропостачання, заправка паливом, санітарно-технічні споруди, кафе, ресторан. Інфраструктура інтегрована в причальні споруди.

Яхтова гавань (англ. – small craft harbor) – гавань великої місткості, значне містобудівне утворення, що займає значну площу суходолу та прилеглої акваторії із розвиненою мережею обслуговування відвідувачів та судновласників.

Яхтовий комплекс – значне містобудівне утворення, багатопрофільний яхтовий порт, що включає цілий комплекс будівель та споруд різного типологічного призначення і обладнання для цілорічного забезпечення широкого спектру потреб відвідувачів та судновласників різних типів човнів.

На сьогоднішній день під створенням яхтових комплексів, з точки зору практики проектування, мається на увазі формування цілісного багатопрофільного спеціалізованого середовища з певним циклом обслуговування.

Класифікація може здійснюватись за такою сукупністю критеріїв (приведено для яхтових комплексів розташованих на внутрішніх водоймах):

- потужністю (вимірюється – пропускну здатністю, кількість плавзасобів, які входять та виходять із гавані в одиницю часу);
- інтенсивністю руху плавзасобів – кількість суден, що одночасно маневрують всередині акваторії в одиницю часу; [1, с. 103]
- місткістю (кількість плавзасобів яких здатний прийняти яхтовий порт) ;
- наявністю функціонально-планувальної схеми – причал (швартувальне місце) + спальне місце (даний аспект враховується тільки при проектуванні рекреаційних гаваней або суттєво віддалених від великих населених пунктів);
- за характером та об'ємом супутніх послуг, які пропонуються, чи то повний комплекс обслуговування або однопрофільні спеціальні гавані з мінімальним пакетом послуг;
- відносно меж населених пунктів – міські, заміські;
- за місцем розташування (особливістю ландшафту) – русло річки, заплава або на періодично змілілих територіях;
- за принципом зведення – новозбудовані та реконструйовані;
- по відношенню до оточуючої забудови – інтегровані, окремо стоячі;
- за типом акваторії – відкриті, частково або повністю закриті;
- за частотою використання – сезонні або цілорічні;

Згідно загальносвітової практики проектування яхтових комплексів у деяких країнах розповсюджена класифікація за функціональним призначенням:

- комерційні порти (commercial harbor) – багатофункціональні комплекси, де територія розділена на організації різних форм власності та орієнтовані на забезпечення різного роду потреб відвідувачів, власників суден, проведення різного виду дозвіллевих та спортивних заходів та ін.; [1, с. 57]
- рекреаційні гавані (recreational harbor) – комплекси, де основний приток відвідувачів та плавзасобів відбувається за рахунок рекреаційної привабливості території, багатофункціональності порту та можливості проведення різнопланового дозвілля;
- комерційні риболовецькі гавані та стоянки (commercial fishing boat moorage) – порт в основному орієнтований на захоплених та зацікавлених спортивною та аматорською рибалкою та прийом маломірних суден; [2, с. 103]
- порт з мінімально необхідною кількістю зручностей (convenience harbor)
- порт- притулок або яхтовий причал (harbor of refuge) – зазвичай, захищена акваторія з туалетом та необхідним сервісом;
- яхт-клуби (yacht clubs);

Що до класифікації даних об'єктів у нашій державі, то при детальнішому вивченні даного питання стає зрозуміло, що основні нормативні документи не дають змоги визначити до якої типологічної групи можна віднести яхтовий комплекс, наприклад:

Відповідно до ДБН В.2.4-3:2010 (Гідротехнічні споруди. Основні положення) всі об'єкти яхтингу можуть бути віднесені до категорії основних гідротехнічних споруд (гідротехнічні споруди для маломірних суден) [4, с. 20].

Згідно до ДБН В.2.2-9-2009 дод. А, (Громадські будинки та споруди. Основні положення), яхтові комплекси підпадають як під клас будинки, споруди та приміщення транспорту призначені для безпосереднього обслуговування населення або, що включають приміщення різного призначення [5, с. 38].

Згідно до ДБН 360-92** (Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень), яхтові комплекси підпадають під клас зон для короткотривалого відпочинку з усіма відповідними вимогами [6, с. 22].

Із вищезазначеного стає зрозуміло, що на даному етапі цьому питанню приділяють недостатньо уваги, у нашій державі зокрема, тому необхідне подальша розробка фундаментального теоретичного підґрунтя з боку архітектурної та юридичної науки.

Список використаних джерел:

1. William R. B. Marina developments. / William Robert Blain. – Michigan, USA: Computational Mechanics Publications, 2007. – 301 p.
2. American Society of Civil Engineers. Planning and design guidelines for small craft harbors: Third edition. / Chicago: American Society of Civil Engineers, 2012. – 302 p.
3. Богомолов А.Е. К вопросу о терминологических обозначениях и классификации объектов яхтинга // Региональные проблемы архитектуры и градостроительства: Сб. науч. трудов. – Одесса, ОГАСА, 2007. – Вып. 9-10. – С. 244-252.
4. Державні будівельні норми України. Гідротехнічні споруди. Основні положення ДБН В.2.4-3:2010. – К: Держбуд України, 2010.
5. Державні будівельні норми України. Громадські будинки та споруди. Основні положення. ДБН В.2.2-9-2009. – К: Держбуд України, 2009.
6. Державні будівельні норми України. Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень. ДБН 360-92**. – К: Держбуд України, 2002.